

Kokkolan kauppaopiston liiketalouden opiskelija

Minulla oli työssäoppimispaikka varattuna hyväntekeväisyyskaupasta Brightonista, Englannista. Työtoimenkuvaani kuului vaatteiden valmistelu ennen kauppatasolle vientiä, asiakaspalvelu kauppatasolla sekä yleinen kaupan siisteyden ylläpito.

Ensimmäisen viikon aloitin rauhallisesti tutustumalla liikkeeseen, autettaviin kohteisiin, paloturvallisuuden käytäntöihin sekä työturvallisuuteen. Kauppa oli kaksikerroksinen, josta asiakkaat pääsivät näkemään vain katutasen. Yläkerrassa valmistelimme vaatteet myyntiä varten sekä kävimme keittämässä teetä. Yläkerran tehtäviin kuului vaatteiden höyrysilitys, jota pääsin tekemään ensimmäisenä työpäivänäni. Lahjoitetut vaatteet silitettiin ja pistettiin odottamaan alakertaan viemistä. Yläkerrassa myös henkaroititiin vaatteet, kiinnitettiin laput ja pistettiin odottamaan silitystä.

Toisena päivänä aloitin työt alakerrassa ja aloin suoraan rahastamaan ihmisiä kassalla. Punttien opettelu oli aluksi hieman vaikeaa, sillä oli hankala muistaa mitkä kolikot olivat mitäkin. Pomoni kertoi että voisin työskennellä alakerrassa, koska englanninkielentaitoni oli parempi kuin edellisillä työharjoittelijoilla. Tästä ilahduin, koska olin jännittänyt kovasti englanninkielen käyttöä siellä.

Alakerran työtehtäviin kuului takahuoneesta vaatteiden haku, laskeminen ja ripustaminen kauppaan. Vaatteet oli lajiteltu väreittäin ja jokaisen vaatetangon värit menivät vaaleasta tummaan. Housut lajiteltiin kokojen mukaan. Päivittäin otimme jo kaksi viikkoa myynnissä olleet vaatteet pois. Ne löydettiin yläkerrassa laitettujen lappujen avulla. Kaksi viikkoa myynnissä olleet pistettiin jätesäkkiin ja niiden tilalle laitettiin uusia vaatteita tilalle. Liikkeessä kaikki vaatteet maksoivat £1,99 tai vähemmän.

Opettelin kassakoneen käytön, sekä loppuvaiheessa harjoittelua pidimme teemaviikon, jonka ajatuksena oli saada mahdollisimman moni ihminen rekisteröitymään liikkeen lahjoitusrekisteriin. Asiakaskortin avulla ihmisille tuli helpommaksi tuoda vaatteita lahjoitukseen ja ansaita enemmän rahaa yritykselle.

Odotin kulttuurishokkia, mutta en kokenut moista. Rakastuin Englantiin ja englantilaisiin ihmisiin. Kaikki olivat erittäin kohteliaita ja enemmän kuin halukkaita auttamaan jos tarvitsin apua. Työpaikkakäyttäytyminen oli rennompaa kuin mitä olen Suomessa kokenut. Kaikki puhuttelevat toisiaan pikkusanoilla kuten: ”dear”, ”sweetie”, ”love” jne. Tämä oli melko hämmästyttävää aluksi, mutta ajan kuluessa siihen tottui ja noita sanoja jäi kaipaamaan kun lähti takaisin kotiin. Työilmapiiri oli rento ja kaikilla tuntui olevan hauskaa töissä! Aina kun työntekijöitä alkoi kyllästyttää, vitsejä alkoi lennellä puolin ja toisin, ja toisia kiusoiteltiin leikkimielisesti ja hyväntahtoisesti. Työt tehtiin rauhallisesti eikä yhtä nopeatempoisesti kuin Suomessa. Asiakkaiden kanssa juteltiin ”small talkia” kassalla samalla kun tavarat pakattiin hitaasti ostoskassoihin.

Englannissa ollessani asuin isäntäperheessä ja jään pitämään yhteyttä heihin vielä jälkeenpäinkin. Arki heidän kanssaan näytti minulle paremmin englantilaista kulttuuria kuin jos olisin asunut omassa asunnossa tai motellissa. Vietin isäntäperheeni kanssa monet ihanat illat. Oli kamalaa kuinka aika meni niin nopeasti ja sitten huomasikin, että jouduin hyvästelemään heidät! Olisin niin mielelläni jäänyt pidemmäksikin aikaa Englantiin, mutta Suomessa odotti koulu, työ ja muut asiat, mitkä velvoittivat palaamaan takaisin.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:28